

Романът се радва на успех благодарение на идейната помощ, която Комунистическата партия е оказала на автора. Той стои на позициите на народа и на теорията на марксистическата философия. Затова е успял да покаже епохата правдиво в нейното революционно развитие. Помъчил се е да отрази най-характерното за епохата. Романът е написан за три години и половина черна работа, съсредоточена предимно във ваканциите. На въпроса от къде са взети героите и събитията Димов отговаря уклончиво - те са отражение на обективно съществуващата действителност.

Питал съм го от къде познава така добре средите, които описва. "азваше, че в тези среди е навлязъл посредством свои роднини. От него разбрах, че при описанията е имал предвид предимно Дупница.

Още когато работеше над романа аз го накарах да отиде в Асеновград. Той ходи там и ми се струва, че в романа има много асеновградска атмосфера. Този град той има предвид може би когато описва квартала със складовете до гарата. По тези места в града, където са ставали стачките, сме правили с него разходки. Затова може би когато четях романа си представях тези квартали. От Асеновград са взети стрите улици, по които Лила бяга, описаното хоро.

По какво Спасуна прилича на Лимонка? Лимонка е едра, снажна, много решителна. Била е винаги начело на стачките. Веднаж ги срещнах, оставих ги двамата. Тя е много приказлива. Веднаж я попитах дали се вижда в някой от образите на "Тютюн". Тя е малко щеславна и реши, че в Спасуна са показани и някои нейни черти.

Помня много добре, че на второто обсъждане салонът беше препълнен. Димов беше посрещнат от тютюневите работници много сърдечно, с много цветя. Изказаха се много тютюноработници. Той се разчувствува. Това събрание беше много по-възбуждащо от първото. Той обаче тук не обеща, че ще преработи романа. "азваше, че е много трудно на стари години да роди ново дете. На това обсъждане се даваха предложения за нови герои. Тогава един от присъстващите стана и обвини изказващите се в този дух, че тук става въпрос не за бакалница, в която всички можеш да си купиш по желание, а литературно произведение. Това всъщност беше един сърдечен разговор между автор и читатели, създаде се една интимна обстановка. Присъстващите на това обсъждане като че ли набелязаха на Димов направените от него по-късно нововъведения.

Когато го запитях: "Кажа сега къде повече те обичат и къде са направили най-доброто обсъждане на романа, той каза: "Тук има по-честна интелигенция. Тук не почувствувах завист".

София, 29.IX.1971г.

Дал сведенията:

Събрал сведенията:

Е. М. М. М.